

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721203641
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3721203641.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloletú G. T., narodenú XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny L. X., dieťa rodičov J. T., narodenej XX.XX.XXXX, bytom L. X., G. XXXX/XXX-XX, právne zastúpená JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom Považská Bystrica, Tatranská 300/8, IČO: 35 658 011 a G. W., narodeného XX.XX.XXXX, bytom P. W., X. B. XXX/XX, o zverenie do osobnej starostlivosti a určenie výživného, takto

rozhodol:

Maloletá G. T., nar. XX.XX.XXXX, sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná ju vychovávať, zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. G. T., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 150,- Eur mesačne, od 23.11.2020, ktoré výživné je povinný poukazovať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zameškané výživné za obdobie od 23.11.2020 do 08.12.2022, vo výške 3.560,- Eur je otec p o v i n n ý uhrádzať v 100,- Eur mesačných splátkach, popri bežnom výživnom, pričom prvá splátka zameškaného výživného je splatná od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok splatnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka podaným návrhom žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti maloletú dcéru G. a zaviazat' otca platiť výživné na dieťa vo výške 200,- eur mesačne, nakoľko s otcom dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti a o maloletú sa stará sama.

2. Otcovi bol návrh matky doručený v zmysle ustanovenia § 116 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), teda zverejnením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu.

3. Otec ani kolízny opatrovník sa k návrhu matky písomne nevyjadrili.

4. Pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti otca s poukazom na ustanovenie § 180 Civilného sporového poriadku.

5. Právna zástupkyňa matky poukázala na skutočnosť, že otec sa vyhýba svojej povinnosti, nie je zamestnaný alebo pracuje načierno. Ide o zdravého, vyšportovaného muža, a nič mu nebráni, aby sa riadne zamestnal. Na výživu maloletej žiadnym spôsobom neprispieva, o dieťa sa vôbec nezaujíma.

6. Kolízny opatrovník doporučil návrhu matky vyhovieť. Uviedol, že matka s maloletou bývajú v mestskom byte. O maloletú sa veľmi dobre stará. Matka žije len z rodičovského príspevku, preto jej finančne pomáhajú rodičia, inak by bolo ohrozené jej hmotné zabezpečenie.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky a prečítaním, resp. oboznámením obsahu rodného listu maloletej, potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku za roky 2021, 2022, lustrácie v SP matky a otca, správ - Miest P. W. a Z., Úradov práce, sociálnych vecí a rodiny P. W. a Z., Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu P. W., spoločnosti K. s.r.o., Z., Daňového úradu O., pobočka L. X., spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Pc/1/2022 - najmä rozsudku, výpisu z Obchodného registra a Živnostenského registra, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12P/9/2021-10 a zistil nasledovný skutočný stav veci:

8. Rodičmi maloletej G. T., narodenej XX.XX.XXXX je J. T., narodená XX.XX.XXXX a G. W., narodený XX.XX.XXXX.

9. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.03.2021, sp. zn. 12P/9/2021-10, právoplatným dňa 01.06.2021, súd schválil dohodu rodičov, W. S., narodenej XX.XX.XXXX a G. W., narodeného XX.XX.XXXX, v zmysle ktorej sa maloletý G. W., narodený XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletého vychovávať, zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach a otec sa zaviazal prispievať na maloletého výživným vo výške 80,- eur mesačne, od 01.01.2021, ktoré výživné bude poukazovať k rukám matky. Zameškané výživné za obdobie od 01.01.2021 do 17.03.2021, vo výške 240,- eur, bol otec povinný uhradiť matke do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Otec v tom čase uviedol, že pracuje ako osobný tréner a privyrábal si rozvozom jedla, kde zarábal 4,- eurá na hodinu.

10. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.09.2022, sp. zn. 4Pc/1/2022-40, právoplatným dňa 21.10.2022, súd zaviazal otca dieťaťa prispievať navrhovateľke (matke) na úhradu jej výživy po 100,- eur mesačne, od 23.11.2020 do 23.11.2022. Zameškané výživné za obdobie od 23.11.2020 do 30.09.2022 vo výške 2 222,58 eur súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur, ktoré bude zasielať k rukám matky spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

11. Maloletá má v súčasnosti dva roky. S jej starostlivosťou sú spojené mesačné výdavky na plienky 20,- eur, mlieko 40,- eur a kozmetiku. Je zdravá.

12. Matka vo výpovediach na podanom návrhu zotrvala a uviedla, že výživné na maloletú G. žiada priznať od jej narodenia. Otec uznal otcovstvo k maloletej až dňa 12.11.2021. Od narodenia maloletej otec na jej výživu zaslal minulý rok 105,- eur a teraz v septembri 120,- eur. Hoci je otec povinný na základe neodkladného opatrenia platiť na maloletú 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa, toto výživné neplatí. O maloletú sa žiadnym spôsobom nezaujíma, dcéru už rok nevidel. Pokiaľ ide o otca má vedomosť, že žije v rodinnom dome v Z., vedľa ktorého domu je fitness prevádzka a otec by mal pracovať ako fitness tréner, avšak má za to, že pracuje bez zmluvy (tzv. načierno). V čase, keď sa spoznali, otec bol majiteľom upratovacej firmy, kde pracovala. Finančne jej vypomáhajú rodičia, inak by ostali bez domova.

13. Matka je s maloletou toho času na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský prídavok vo výške 280,- eur mesačne a prídavok na dieťa 30,- eur mesačne. Spolu s maloletou žijú v 1-ibzovom mestskom nájom byte, za ktorý platí 205,- eur mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Je nemajetná.

14. Otec je od 24.03.2015 jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti T R. s.r.o., L. X., IČO: XX XXX XXX, ktorý daňový subjekt ani na základe výzvy správcu dane nepodal daňové priznania za zdaňovacie obdobie 2019 až 2022 (naposledy podal daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 2015). V období

od 24.06.2022 do 30.06.2022 a v období od 16.08.2022 do 20.10.2022, bol zamestnaný na dohodu v spoločnosti K. s.r.o., Z., s priemerným mesačným zárobkom cca 31,20 eur brutto, odkiaľ bol prepustený z dôvodu nadbytočnosti. Nie je evidovaný na úrade práce (posledná evidencia ukončená 24.10.2004), nepoberá dávky v hmotnej núdzi, ani iné štátne a sociálne dávky. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi G. W., narodenému XX.XX.XXXX.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa čl. 5 veta prvá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej ako „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

17. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

18. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

19. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

20. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

21. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

22. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

23. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

25. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

27. Podľa § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, možno ho však priznať len odo dňa súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu najlepší záujem maloletého dieťaťa (čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa; čl. 5 Zákona o rodine). V prípade rozhodovaní o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa musí súd zisťovať najmä to, ktorý z rodičov je vzhľadom na záujem maloletého dieťaťa väčšmi spôsobilý na výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, resp. zverením komu by boli zabezpečené najpriaznivejšie podmienky na vývoj dieťaťa a u koho sú lepšie predpoklady na výkon osobnej starostlivosti.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že rodičia maloletej G. nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti. Matka chcela zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti, nakoľko sa o dieťa od jeho narodenia stará sama, s pomocou jej rodičov. S prihliadnutím na vyjadrenie kolízneho opatrovníka (matka riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletú) ako aj skutočnosť, že otec sa o dieťa žiadnym spôsobom nezaujíma (viac ako rok ju nevidel, neplatí výživné a ani iným spôsobom maloletej neprispieva), súd maloletú G. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná dieťa vychovávať, zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

30. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

31. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, ustanovením § 62 Zákona o rodine v spojení s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, je na jednej strane garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantované právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu, ktoré právo v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej, aj nemateriálnej povahy, aby sa dieťa mohlo riadne vyvíjať. Podľa Dohovoru o právach dieťaťa, má každé dieťa právo na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny rozvoj. Vyživovacia povinnosť rodičov, prostredníctvom ktorej sa uvedené právo detí naplňa, má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa, ktoré však nezahŕňajú len náklady na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale i náklady na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa (vzdelávanie, kultúrne a športové aktivity závislé od veku dieťaťa) ako i náklady na zdravotný stav dieťaťa, ktoré si dieťa samé nemôže zabezpečiť, keďže nie je schopné samé sa živiť. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení a tiež nárast životných nákladov vo svetle tzv. valorizačnej klauzuly, ako aj právo maloletého dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. V súlade s právami dieťaťa, Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča, súčasne prihliadnúť na správanie povinného rodiča definované v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

32. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv,...) ale i ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Tieto potreby sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Narodením dieťaťa berie rodič na seba zodpovednosť starať sa o jeho primeranú výživu, a to až do času, kým nie je schopné samostatne sa živiť. Je teda potrebné rátať s tým, že dieťa rastie a postupom času sú jeho

náklady na jeho výživu, výchovu, vzdelanie a záujmy prirodzene vyššie. Je na rodičoch, aby za každých okolností dokázali tieto záväzky voči dieťaťu plniť.

33. Pri určení vyživovacej povinnosti rodiča, základným kritériom sú jeho schopnosti a možnosti, ktoré sú dané nielen jeho preukázanými zárobkovými pomermi, resp. všetkými ďalšími príjmami, ale tiež jeho najvyššie dosiahnutým vzdelaním, odbornosťou, aktuálnym pracovným zaradením, praxou v doterajších pracovných pozíciách, jeho celkovou pracovnou vyťaženosťou, resp. rozsahom výkonu zárobkovej aktivity, fyzickým vekom, zdravotným stavom, regiónom, v ktorom žije a pod.. Rovnako sa pri určení výživného prihliada i k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, keďže práca a osobná starostlivosť o dieťa vynaložená jedným z rodičov predstavuje materiálnu hodnotu zodpovedajúcu finančnému príspevku druhého rodiča a rozsah tejto závisí od veku, potrieb i zdravotného stavu tohto dieťaťa.

34. Bolo preukázané, že otec maloletej je od XX.XX.XXXX jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti - T R. s.r.o., L. X., IČO: XX XXX XXX, avšak neplní si svoje daňové povinnosti. Nie je evidovaný na úrade práce, nepoberá dávky v hmotnej núdzi a ani iné štátne a sociálne dávky. Ide o muža bez zdravotných problémov, s vyšportovanou postavou, v produktívnom veku. Svoje majetkové príjmy v konaní žiadnym spôsobom nedeclaroval, pričom ani z vykonaných šetrení súd nezistil žiadne jeho príjmy. Boli zistené len jeho výdavky, a to titulom výživného na maloletého Romana v sume 80,- eur, maloletú G. v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa (toho času 32,11 eur) a príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matky vo výške 100,- eur mesačne, za obdobie od 23.11.2020 do 30.09.2022. Z výpovede matky ako i výpovede samotného otca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12P/9/2021 vyplynulo, že otec pracuje ako osobný tréner.

35. Keďže otec žiadnym spôsobom svoj príjem nepreukázal, súd pri určení výšky výživného aplikoval princíp potenciality príjmu (predpokladaný príjem, ktorý by otec mohol reálne dosahovať), ktorý princíp má prednosť pred princípom fakticity. Ako predpokladaný príjem súd považoval priemernú mzdu v národnom hospodárstve, ktorá bola podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky v roku 2021 vo výške 1 211,- eur a v I. až III. kvartáli roku 2022 v sume 1 266,- eur.

36. Pri zohľadnení potrieb maloletej G., jej prvoradého záujmu ako hľadiska pri rozhodovaní vo veciach, ktoré sa jej týkajú a schopností, možností a majetkových pomerov otca ako povinného, súd považoval za primerané určiť výživné na maloleté dieťa vo výške 150,- eur mesačne, nakoľko má za to, že v možnostiach a schopnostiach otca, pri štandardných výdavkoch na bývanie a na pokrytie jeho základných potrieb, je takto určeným výživným prispievať. Výživné súd priznal od 23.11.2020, t.j. od narodenia maloletej s poukazom na ustanovenie § 77 veta druhá Zákona o rodine.

37. V súvislosti s priznaním výživného vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie od 23.11.2020 do 08.12.2022, t.j. v sume 3 785,- eur (/25 mesiacov x 150,- eur/ + /7 dní x 5,- eur/), z ktorej sumy bolo odpočítané poskytnuté plnenie zo strany otca vo výške 225,- eur. Teda zameškané výživné je vo výške 3 560,- eur, ktorú výšku súd otcovi povolil splácať v 100,- eurových mesačných splátkach, popri bežnom výživnom s tým, že prvá splátka zameškaného výživného bude splatná od právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania (nezaplatenia) čo i len jednej z nich.

38. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1, 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolať možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP).

Odvolať možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolať dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné prostriedky (§ 63 CMP).